

**[Skatteministeren]**

er et redskab, som den enkelte virksomheds-ejer selv kan vælge om han vil benytte, og han kan selv vælge, i hvor stor udstrækning han ønsker at benytte den.

Hvis vi holder det op imod det at benytte en investeringsfondshenlæggelse som konjunkturudligning, er virksomhedsskatteordningens muligheder langt, langt bedre. En virksomhedsejer, der ønsker at anvende investeringsfondshenlæggelser, skal tage 70 pct. af det beløb, der skal fratrækkes, ud af den daglige driftsøkonomi og placere det på en spærret konto i et pengeinstitut. Hvis man i stedet vælger at lade pengene blive i virksomhedsordningen, har man dem til fri benyttelse og skal alene betale de 34 pct. i acontoskat.

I forbindelse med de forhandlinger, som landbrugs- og fiskeriministeren førte med landbrugets og fiskeriets organisationer, blev der fra disse to organisationers side rejst det spørgsmål, at visse velkonsoliderede virksomheder så et problem i, at man skal udtage det, der svarer til kapitalafkastet, af virksomhedsskatteordningen og ikke vil kunne benytte det til opsparing. Derfor fremgår det af de to aftaler, som landbrugs- og fiskeriministeren indgik, at det er en sag, som vi vil se på, og der er da enighed om, at det ikke må betyde ændringer i forhold til formueskatten.

Som det fremgår af bemærkningerne til de lovforslag, vi har til behandling i dag, er det noget, vi fortsat er meget opmærksomme på. Jeg håber, vi hen over sommeren kan finde en løsning ikke bare for landbrugets og fiskeriets virksomheder, men som et generelt tilbud til virksomhederne om, at de får større frihed til også i forbindelse med kapitalafkast at lade disse midler opspare til den lave virksomhedsbeskatning. Det giver en række sammenstødsproblemer i forhold til formueskatten, og derfor har vi også en hensigtserklæring fra regeringens side i bemærkningerne, hvor vi håber, at der i Folketinget vil være vilje til at få set på vore formueskatte regler. Den hensigtserklæring, vi har udstedt, går ud på at lave en omlægning inden for provenuneutrale rammer, altså ikke lægge op til stramninger, men lægge op til at få noget, der er hensigtsmæssigt.

Jeg tror, at enhver, der har studeret formueskatten og problemerne i formueskatten, vil vide, at der er utrolig mange forvriddingsmuligheder og utrolig mange muligheder for at mø-

blere sig på forskellig måde, så at man enten kommer til eller ikke kommer til at betale formueskat, og det betyder, at det også i forhold til dispositionsfriheden ude i virksomhederne lægger nogle begrænsninger, som jeg håber at vi er mange der har en interesse i at få gjort noget ved.

I den sammenhæng ser vi gerne, at vi også dér kan få givet det private erhvervsliv et endnu friere konjunkturudligningsmiddel, og investeringsfondsmuligheden er jo noget, der først aftrappes fra 1995 og frem til 1998, så der er god tid til at få den sidste brik til virksomhederne konjunkturudligning på plads, inden vi foretager den første lille aftrapning af investeringsfundsordningen.

Så vil jeg godt vende tilbage til hr. Jes Lunde og hr. Rahbæk Møllers indlæg. Hr. Jes Lunde gør sig til talsmand for, at hvis vi brugte den finanspolitiske lempelse, som er anvendt til skattereformen, på en anden måde, kunne vi få væsentlig større beskæftigelse. Der er ingen tvivl om, at når vi tager lærebøgerne, har hr. Jes Lunde fuldstændig ret i sin teori, og at når man stiller det op i forhold til uddannelse, investering, offentlig service osv., er tallene, hr. Jes Lunde refererer til, korrekte.

Men jeg tror, der er en faktor, som hr. Jes Lunde ikke har med, og det er, at vi i forhold til det skattesystem, vi har i dag, står med en række problemer. Vi står med en række problemer i forhold til den verden, vi er en del af. Hvis vi ikke magter at få lavet omlægninger i skattesystemet, der gør, at vi, hvad enten vi ser på de øvrige nordiske lande eller de øvrige EF-lande, får nogle skatteprocenter, der flugter bedre, og at vi tager skridt med hensyn til arbejdsmarkedsbidrag, der også betyder en tilpasning til verden omkring os, så vil det med den større og større bevægelighed over landegrænserne, hvad enten det er virksomheder, personer, serviceydelse eller kapital m.v., give problemer. Derfor har vi behov for at få lavet nogle løsninger.

Derudover, hr. Jes Lunde, er der også det problem, at hvis vi skal kunne have tillid til fremtidige dispositioner både i virksomhederne og i familierne, tror jeg, det er meget afgørende, at vi får afklaret den usikkerhedsbrik, som debatten om skatten har været i ganske lang tid; det er afgørende, at den sag er afklaret, når Folketinget tager hjem på sommerferie.